

forstaa, denne Tankegang er slet ikke fremmed for mig. Men jeg er gaaet med til denne Bevilling, fordi det er en saa ekstraordinær Lejlighed, her er Tale om, og fordi der her er Tale om at gøre 3000 gamle, for det meste fattige Mennesker rigtig glade. Derfor er jeg gaaet med, og jeg vilde have ønsket, at hele Tinget kunde have enedes om at gaa med dertil. Naar Socialdemokraterne ikke ville være med, bliver det deres Sag, og det bliver deres Sag at forsvare denne Stilling, men jeg forstaaer ikke, at man fra den Side kan sige: Vi ville ønske, at de paagældende faa Glæde ved, at Festen gaar godt, men vi ville stemme mod Bevillingen, mod Forudsætningen for, at dette Ønske kan gaa i Opfyldelse.

Krigsministeren (Thuxen): Jeg vilde gerne have haft Ordet inden den ærede Ordfører, men blev tilfældig forhindret deri. Jeg ønsker nemlig at besvare et Par Bemærkninger, som ere rettede til mig, og vil da gerne udtale, at der fra min Side med Hensyn til Underofficerernes Optræden ikke har været nogen som helst Frygt for, at der skulde være — som der blev sagt — nogen politisk Sammenslutning mellem Underofficererne. Nej, det Skridt, Underofficererne have gjort, leder ikke i fjerneste Maade Tanken hen paa nogen politisk Sammenslutning. Men paa den anden Side vil man vist erkende, at det er Krigsministerens Pligt at paase, at Loven ikke krænkes; og det er rigtigt, at der har været en vis Frygt for, at der i Underofficerernes Henvendelse laa en Krænkelse af Straffelovens § 162, som for Resten ikke alene taler om Sammenslutninger i politisk Øjemed, men i det hele taget forbyder Krigsmænd i Almindelighed at træde sammen for at raadslaa om deres Tjenesteanliggende uden deres foresattes Tilladelse. Det er om dette sidste Spørgsmaal, at Sagen drejer sig. Men efter hvad jeg før oplyste, er der egentlig ikke Tale om, at Underofficererne ere gaaede i en Deputation; de have betragtet det mere som et privat Skridt, og de have heller intet Mandat haft paa andres Vegne. Jeg skal for øvrigt bemærke, at der i Underofficerskredse har hersket forskellige Meninger om, hvorvidt det foretagne Skridt var berettiget eller ej, og jeg kan i saa Henseende anføre, at to forskellige Underofficersforeninger i forskellige Garnisonsbyer i Anledning af den Henvendelse, som blev rettet til dem om at deltage i dette Skridt, begge udtalte, at

de ikke troede, at et saadant Skridt lod sig foretage uden deres foresattes Tilladelse. Den ene af disse Underofficersforeninger bemærkede desuden, at den fandt, at et saadant Skridt vilde være uheldigt for Underofficerernes Interesse, og den anden Forening erklærede, at de Underofficerer, som foretog en saadan Henvendelse, paa ingen Maade havde Mandat fra denne bestemte Underofficersforening. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn) rettede en Forespørgsel til mig om Betydningen af Udtalelsen om, at det skete ikke skulde komme Underofficererne til Skade paa deres gode Navn og Rygte. Denne Udtalelse kom oprindeligt fra den ærede Ordfører, og jeg bekræftede den, idet jeg tilføjede, at jeg ikke skønnede rettere, end at der ingen Anledning var til at foretage noget i Sagen. Hvis dette bekræfter sig, kan det ærede Medlem dog næppe frygte for, at det alligevel senere skulde komme Underofficererne til Skade ved Forfremmelse og sligt; en saadan Tanke kan jeg aldeles ikke forstaa.

Wagner: Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) fremsatte en Ytring, som tydede paa nogen Frygt for, at der ved den Fæst, som skal afholdes i Fredericia, hvor forhaabentlig talrige danske Veteraner ville give Møde, ogsaa skulde indfinde sig to endnu ældre Veteraner af udenlandsk Oprindelse, men saa gammelvante iherhjemme, at man næsten kunde sige, at de have Indfødsret, nemlig Mars og Bakkus. Jeg skal afholde mig fra at tale om Bakkus; ham kunde vi lade hvile; der er vistnok sagt tilstrækkeligt om ham, men jeg vil gerne sige et Par Ord om Mars. Det forekommer mig ikke, at der er nogen synderlig Anledning til at tale vrede Ord om Militarismen, naar vi mindes Fredericiaslaget. Hvis jeg ikke er fejl underrettet, er det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds en ret ivrig Sportsmand, og jeg har endogsaa hørt, at hans Specialitet skal være Boksning (*En Stemme*: Nej, Brydning); ja, jeg har nu hørt Boksning. Og jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at hvis det ærede Medlem blev udsat for et Bølleoverfald, vilde han ganske rolig besvare det ved at anvende sin Færdighed og ved at lange vedkommende, som angreb ham, en ud mellem begge Øjnene; og det vilde jeg finde ganske rigtigt og naturligt, jeg tvivler ikke om, at han vil gøre det; og kom der to eller flere Bøller, vilde han, selv om